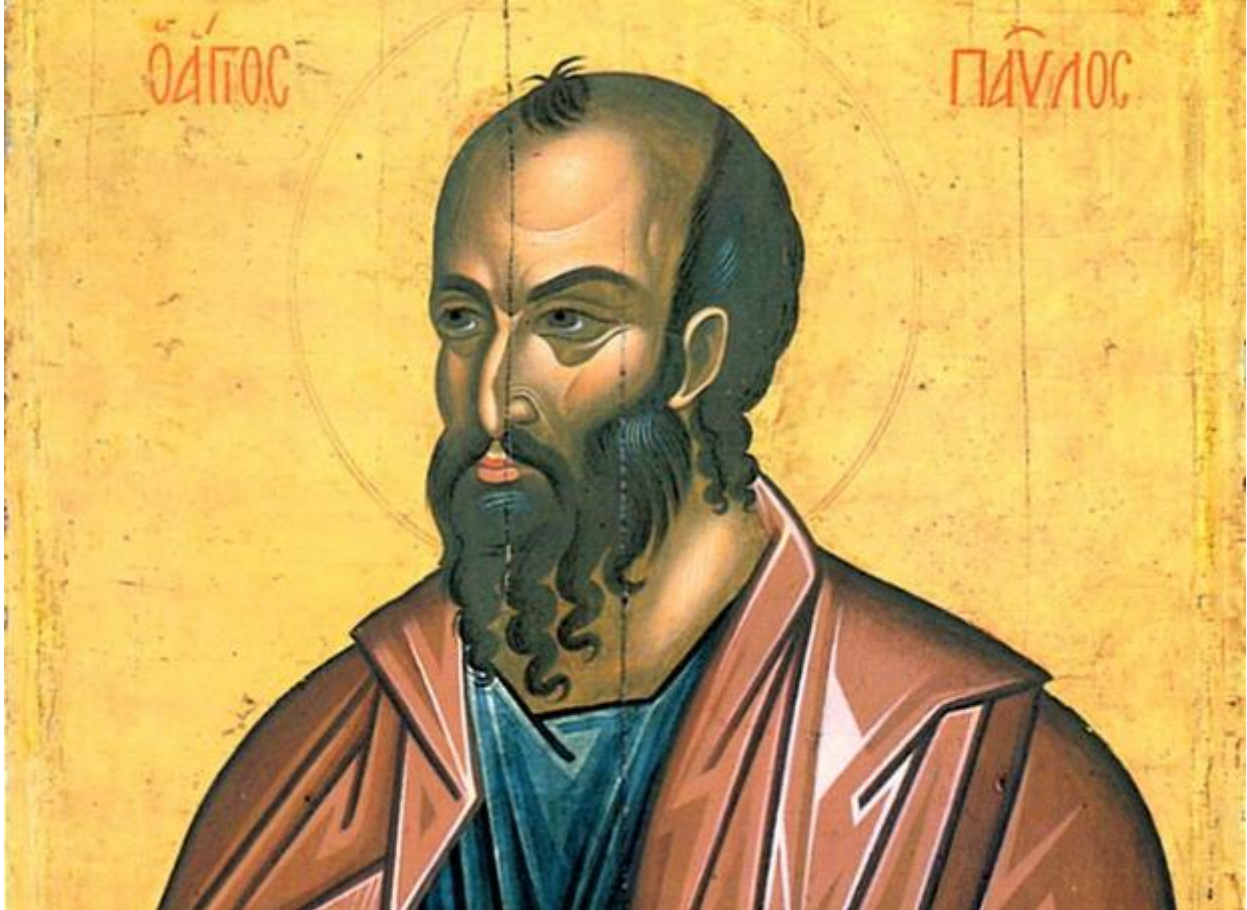

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής ΙΖ΄ Επιστολών

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

**Αποστολικό Ανάγνωσμα Κυριακής 27 Σεπτεμβρίου 2026,
Κυριακή ΙΖ΄ Επιστολών (Β΄ Κορ. ς΄ 16 - ζ΄1)**

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐ-στε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, κα---θὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοι-κήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔ-σομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἄ-φορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παν-τοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχον-τες τὰς ἐπαγγε-λίας, ἀγαπητοί, καθα-ρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐ-πιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

1. Ναὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ

Στὴ σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπὴ τῆς θείας Λειτουργίας ὁ θεοφώτιστος ἀπόστολος Παῦλος ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴ τῶν πιστῶν τῆς Κορίνθου στὸ νὰ μείνουν ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία, ποὺ ἦταν διαδεδομένη τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὴν Κόρινθο. Ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ συνυπάρχει στὸν ἴδιο τόπο ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἰδωλα, ἔτσι κι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν στὸν Θεό, δὲν πρέπει νὰ λατρεύουν τὰ εἰδωλα. «Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος», τοὺς γράφει, ἐπαναλαμβάνοντας τὸν λόγο αὐτὸ ποὺ εἶχε πεῖ αἰῶνες πρὶν ὁ προφήτης Ἡσαΐας. Ἐσεῖς εἰσθε ναὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ.

Ὁ κάθε πιστός, ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς εἶναι ἓνας ἔμψυχος ναὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ. Ἀξιωνόμαστε νὰ φιλοξενοῦμε μέσα μας τὸν «ἀχώρητον παντί», Ἐκεῖνον ποὺ δὲν τὸν χωρεῖ ὁλόκληρη ἡ κτίσις, τὸν Δημιουργὸ τῆς κτίσεως. Ὅφείλουμε λοιπὸν μὲ ὅλη τὴν ὑπαρξή μας νὰ Τὸν λατρεύουμε. Νὰ προσφέρουμε τὸν ἑαυτὸ μας ζωντανὴ θυσία, εὐάρεστη σ' Ἐκεῖνον. Νὰ ἀπομακρύνουμε ἀπὸ τὴν καρδιά μας τὰ σύγχρονα εἰδωλα: τὴν προσκόλλησις στὸν πλοῦτο καὶ στὴν ἀνηθικότητα, τὴν ἀνθρωπαρέσκεια, τὴ θεοποίηση τῆς λογικῆς καὶ τῆς τεχνολογίας καὶ ὅτιδήποτε ἄλλο μπορεῖ νὰ κλέβει τὴν καρδιά μας. «Εἰς ὃ πρᾶγμα ἡ καρδιά τινὸς δέδεταί καὶ ὅπου ἡ ἐπιθυμία ἔλκει αὐτόν, ἐκεῖνό ἐστὶν αὐτοῦ θεός», ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος (ΕΠΕ 7, 572). Δηλαδή, ἐκεῖνο στὸ ὁποῖο εἶναι δεμένη ἡ καρδιά κάποιου καὶ ὅπου ἡ ἐπιθυμία ἔλκει τὸν ἄνθρωπο, ἐκεῖνο εἶναι γι' αὐτὸν θεός. Ὁ πιστὸς λοιπὸν καλεῖται νὰ θυσιάζει κάθε ἀμαρτωλὴ ἐπιθυμία του. Νὰ εἶναι θύτης καὶ θύμα μαζί· ἓνας «ιερέας», ὁ ὁποῖος προσφέρει στὸν Θεὸ θυσία τὸν ἑαυτὸ του, ἐκεῖ, στὸ θυσιαστήριον τῆς καρδιάς του, καὶ ἀναπέμπει σ' Ἐκεῖνον τὸ εὐῶδες θυμίαμα τῶν ἀγαθῶν ἔργων του.

2. Ἡ ἥρωικὴ ἔξοδος

Γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ αὐτό, ὁ Κύριος μέσω τοῦ Ἀποστόλου προτρέπει τοὺς Κορίνθιους νὰ κάνουν μιὰ ἥρωικὴ ἔξοδο. «Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε», τοὺς γράφει. Μαζὶ δὲ μὲ τοὺς Κορίνθιους προτρέπει καὶ ὅλους ἐμᾶς νὰ ἐξέλθουμε ἀπὸ τὸν ἀμαρτωλὸ κόσμον· νὰ ξεχωρίσουμε τὴ θέση μας. Ὑπάρχουν βέβαια οἱ περιπτώσεις, ποὺ ὁ Χριστιανὸς καλεῖται νὰ φύγει ἀπὸ κάποιον τόπο, προκειμένου νὰ μείνει ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ τὸν περιβάλλουν ἐκεῖ· νὰ ἀφήσει συγγενεῖς καὶ φίλους ποὺ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεό.

Ἐδῶ ὅμως ὁ Ἀπόστολος δὲν μᾶς παροτρύνει νὰ ἀναχωρήσουμε ἀπὸ τὸν κόσμον τοπικὰ καὶ νὰ πᾶμε σὲ κάποια ἔρημον. Ἡ ἔξοδος, γιὰ τὴν ὁποία κάνει λόγο, ἀφορᾷ στὸν τρόπο ζωῆς. Μᾶς καλεῖ, ἐνῶ ζοῦμε μέσα στὸν κόσμον, νὰ μένουμε

άνεπηρέαστοι ἀπὸ τὸ ἁμαρτωλὸ κοσμικὸ φρόνημα. Αὐτὸ προσευχήθηκε καὶ ὁ Θεάνθρωπος Κύριος στὸν οὐράνιο Πατέρα λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ θεῖο Πάθος του: «Οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ» (Ἰω. ιζ´ 15). Δὲν Σὲ παρακαλῶ νὰ τοὺς πάρεις ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀλλὰ νὰ τοὺς προφυλάξεις ἀπὸ τὸν πονηρό, ποὺ κυριαρχεῖ μέσα στὸν κόσμο.

Τὸ κοσμικὸ φρόνημα, δηλαδὴ οἱ ἁμαρτωλὲς συνήθειες τοῦ κόσμου, εὐκόλα ἐπηρεάζουν τὸν πιστό, ἂν δὲν προσέξει. Ἀλλοιώνονται ὑποσυνείδητα τὰ κριτήριά του, χαλαρώνουν χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται οἱ ἀντιστάσεις του, χάνει τελικὰ τὸν προσανατολισμό του. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἀπόλυτα τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου. «Ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε», τοὺς γράφει. Μὴν ἀγγίζετε ὅτιδήποτε ἀκάθαρο. Φύγετε μακριά!

3. Στόχος ἡ ἀγιότητα

Στὸ τέλος τῆς περικοπῆς, σὰν ἐπιστέγασμα ὅσων ἔχει ἀναφέρει νωρίτερα, ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς παρακινεῖ νὰ καθαρίσουμε τὸν ἑαυτό μας ἀπὸ ὅτιδήποτε μολύνει τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα μας, καὶ νὰ προσδεύουμε στὴν ἀγιότητα μὲ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ. «Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ», γράφει. Δὲν ἀρκεῖ συνεπῶς ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὸ κακὸ καὶ ἡ κάθαρση ἀπὸ τοὺς πνευματικὸς μολυσμούς. Χρειάζεται ταυτόχρονα καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ἀρετῆς, ἡ ἀγιότητα. «Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι» (Α' Πέτρ. α' 16), μᾶς τονίζει ὁ Κύριος. Νὰ εἴσθε ἅγιοι, διότι ἐγὼ εἶμαι Ἅγιος. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας, νὰ γίνουμε Ἅγιοι. Καὶ γιὰ νὰ γίνουμε Ἅγιοι, αὐτὸ δὲν προϋποθέτει νὰ ἔχουμε πτυχία καὶ σπουδὲς σὲ πανεπιστήμια· ἀλλὰ νὰ ἔχουμε ταπεινὸ φρόνημα, νὰ κατοικεῖ στὴν καρδιά μας ὁ Χριστός, νὰ ζοῦμε τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀγιότητα εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ βοηθήσουμε καὶ τὴν κοινωνία μας. Ἁγίους χρειάζεται ὁ κόσμος μας σήμερα. Ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ. Ἀνθρώπους στοὺς ὁποίους ἀποκαλύπτεται ὁ Κύριος καὶ ψηλαφοῦν τὴν παρουσία του στὴ ζωὴ τους. Ἀνθρώπους ποὺ καθρεπτίζουν τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ καὶ φανερώνουν τὸν Θεὸ στὸν κόσμο. Εἶθε καὶ ἡ ἐποχὴ μας νὰ ἀναδείξει τοὺς ἐπόμενους Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσει ὁ Κύριος νὰ συγκαταλεχθοῦμε ἀνάμεσά τους.

(Πηγή: Αδελφότητα Θεολόγων «Ο Σωτήρ»)